

“মৰমৰ সোন- শিৱবাবাই এই সময়ত তোমাৰ সন্মুখত আছে, তুমি নিশ্চয় কৰা যে আমাক পঢ়াওঁতা স্বয়ং শিৱবাবা হয়, কোনো দেহধাৰী নহয়।

প্ৰশ্ন:-বাবাক কোনোটো প্ৰশ্ন শুধাটো তেওঁক অপমান কৰা হয় ?

উত্তৰ:-সন্তানে শুধে বাবা এই দেহত আপোনাৰ প্ৰবেশতা কেতিয়ালৈকে থাকিব বা বিনাশ কেতিয়া হব। বাবাই কয়ি এইটো যেনেকৈ তুমি মোৰ অপমান কৰা। আলহীক শুধা যদি আপোনি আৰু কিমান দিন থাকিব ? এইটো অপমান কৰা হলনে ? কব মই তোমাৰ কাৰণে বোজা হৈ গলো নেকি ? শিৱবাবাই গতিকে যেতিয়ালৈকে ইয়াত আছে- তেতিয়ালৈকে তুমি সুখী নে এই কাৰণে এই প্ৰশ্ন বাবাৰ লগত নুশুধিবা।

ধাৰণা:

১ গুপ্ত ৰূপত যোগবলেৰে ভাৰত খনক স্বৰ্গ বনাবলৈ সেৱা কৰা, আত্মিক সেৱাধাৰী হোৱা।

২ আমাৰ সৰৌত্তম ব্ৰাহ্মণ কুল হয় আমি স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হয়। এই নিচাত থাকিবা। কোনো কথাত সন্দেহ নকৰিবা।

বৰদান:- শক্তিশালী গতিবোধৰ দ্বাৰা ছেকেণ্ডতে ব্যক্ত ভাৱৰ পৰা আঁতৰ হৈ অৱ্যক্ত পৰী বা অশৰীৰী হোৱা:-

- চাৰিওফালে শব্দৰ বায়ুমণ্ডল হলেও আপুনি এক ছেকেণ্ডতে বন্ধ কৰি ব্যক্ত ভাৱৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, একেবাৰে বন্ধ কৰি দিয়া তেতিয়াহে কোৱা হব অৱ্যক্ত পৰী বা অশৰীৰী। এতিয়া এই অভ্যাস বহুত আৱশ্যকতা আছে কিয়নো অচানক প্ৰকৃতিৰ আপদা আহিব, সেই সময়ত বুদ্ধি আৰু আন কলৈ যাব নালাগে, মাথো বাবা আৰু মই, বুদ্ধিক যত লগাব বিচাৰা তাত লগায় ৰাখিবা। ইয়াৰ কাৰণে সোমাবাই আৰু সামৰি লোৱাৰ শক্তিৰ লাগিব, তেতিয়াহে উৰণীয়া হৈ যাব পাৰিবা।

জ্ঞীগান: সুখৰ খোৰাক খায় থাকিলে মন আৰু বুদ্ধি শক্তিশালী হৈ যাব।

